

Επομένως, ότι η αδυναμία, για υπάλληλο του γλωσσικού κλάδου, να μετατεθεί χωρίς διαγωνισμό σε θέση της κατηγορίας Α δεν συνιστά δυσμενή διάκριση κατά των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου.

2. Ο υπάλληλος δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον προς ακύρωση μιας αποφάσεως για τυπική πλημμέλεια στην περίπτωση που η διοίκηση δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως και υποχρεούται να ενεργήσει όπως έπραξε.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 9ης Οκτωβρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-50/91,

Elsa De Persio, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη αρχικά από τον Jean-Noël Louis και κατόπιν από τον Jean van Rossum, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Valsesia, κύριο νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τις κενές θέσεις COM/1786/90 και COM/1890/90, που εξέδωσε ο προϊστάμενος του τομέα « γενικός συντονισμός » στις 17 Αυγούστου 1990, καθώς και της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 20 Νοεμβρίου 1990,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, R. Schintgen και C. W. Bellamy, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Ιουνίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Elsa De Persio είναι υπάλληλος του γλωσσικού κλάδου (LA 5), τοποθετημένη στις υπηρεσίες μεταφράσεως (ΓΔ ΙΧ 3) της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Επιτροπή) στις Βρυξέλες. Είναι πτυχιούχος της νομικής και έχει παρακολουθήσει μεταπτυχιακές νομικές σπουδές, διαθέτει πείρα πολλών ετών ως εθνικός δημόσιος υπάλληλος σε καθήκοντα όχι γλωσσικού κλάδου.
- 2 Στις 31 Ιουλίου 1990, η Επιτροπή δημοσίευσε, στο τεύχος 54 των « κενών θέσεων », τις ανακοινώσεις κενών θέσεων COM/1786/90 και COM/1890/90, που αφορούσαν από μία θέση υπαλλήλου διοικήσεως επιπέδου A 7/A 4. Οι ανακοινώσεις αυτές όριζαν, μεταξύ των « ελαχίστων προσόντων που απαιτούνται για να υποβληθεί αίτηση μεταθέσεως », ότι ο υποψήφιος έπρεπε απαραίτητως « να ανήκει στην ίδια κατηγορία/κλάδο/σταδιοδρομία » με αυτήν ή με αυτόν στην/στον οποίο υπάγεται η κενή θέση. Η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως δύο αιτήσεις υποψηφιότητας για τις εν λόγω θέσεις.
- 3 Στις 17 Αυγούστου 1990, απευθύνθηκε στην προσφεύγουσα ένα έγγραφο με την υπογραφή « κατ' εντολή Mateo, προϊστάμενου του τομέα “ γενικός συντονισμός ” »,

υπαλλήλου της γενικής διεύθυνσεως προσωπικού και διοικήσεως, διεύθυνση « σταδιοδρομίες », που την πληροφορούσε περί της τύχης της υποψηφιότητάς της για τις δύο κενές θέσεις COM/1786/90 και COM/1890/90 ως εξής:

« Με λύπη μου σας πληροφορώ ότι, στο στάδιο της διαδικασίας πληρώσεως της εν θέματι κενής θέσεως (άρθρο 29, παράγραφος 1, περίπτωση α', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως διατάξεις περί μεταθέσεων/προαγωγών), η υποψηφιότητά σας δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τον εξής λόγο:

(...)

Δεν ανήκετε στην κατηγορία της κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε. »

Η προσφεύγουσα έλαβε γνώση της απορριπτικής αποφάσεως στις 17 Σεπτεμβρίου 1990.

- 4 Με σημείωμα της 16ης Νοεμβρίου 1990, που πρωτοκολλήθηκε στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 20 Νοεμβρίου 1990 (303/90), η προσφεύγουσα υπέβαλε εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) ένσταση κατά της εν λόγω αποφάσεως. Στην ένστασή της προέβαλε δύο λόγους, πρώτον ότι ο υπάλληλος που απέρριψε την υποψηφιότητά της δεν είχε αρμοδιότητα να το πράξει και δεύτερον ότι ο ΚΥΚ δεν αποκλείει ούτε ρητά ούτε σιωπηρά τη χωρίς διαγωνισμό μετάβαση των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου σε θέσεις της κατηγορίας Α, για τις οποίες φρονούσε ότι διέθετε τα αναγκαία προσόντα.
- 5 Επί της ενστάσεώς της δεν κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα καμία απόφαση εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, που έληξε στις 21 Μαρτίου 1991.

Διαδικασία

- 6 Υπό τις περιστάσεις αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στις 22 Ιουνίου 1991 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα υπέβαλε την παρούσα προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 17ης Αυγούστου 1990 και της σιωπηρής αποφάσεως απορρίψεως της ενστάσεώς της. Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.
- 7 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων και να καλέσει την καθής να προσκομίσει τις δύο ανακοινώσεις κενών θέσεων για τις οποίες πρόκειται, οι οποίες και κατατέθηκαν στις 15 Μαΐου 1992.
- 8 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 4 Ιουνίου 1992. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
  - να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
  - να διαπιστώσει την παρανομία της αποφάσεως της 17ης Αυγούστου 1990, η οποία υπογράφηκε κατ' εντολή του προϊσταμένου του τομέα « γενικός συντονισμός », καθώς και της σιωπηρής αποφάσεως απορρίψεως της ενστάσεως που πρωτοκολλήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 1990 με τον αριθμό 303/90·
  - κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις εν λόγω αποφάσεις·
  - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Επί της ουσίας

- 10 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα αναπτύσσει τους δύο λόγους που εξέθεσε ήδη στην ένστασή της, περί αναρμοδιότητας του υπαλλήλου που απέρριψε την υποψηφιότητά της και περί ψευδούς ερμηνείας του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και δυσμενούς διακρίσεως των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου. Ενόψει της νομολογίας του Δικαστηρίου, κατά την οποία ο προσφεύγων δεν έχει έννομο συμφέρον ακυρώσεως μιας αποφάσεως για τυπική πλημμέλεια στην περίπτωση που η διοίκηση δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως και είναι υποχρεωμένη να ενεργήσει όπως ενήργησε (απόφαση της 6ης Ιουλίου 1983, 117/81, Geist κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2191, σκέψη 7· βλ. επίσης την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976, 9/76, Morello κατά Επιτροπής, Rec. 1976, σ. 1415, σκέψη 11) και ενόψει του γεγονότος ότι η Επιτροπή προβάλλει ότι ούτε συντρέχει αυτή η περίπτωση, το Πρωτοδικείο θεωρεί σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορά την ουσία της υποθέσεως.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί ψευδούς ερμηνείας του άρθρου 45, παράγραφος 2, το ΚΥΚ και περί δυσμενούς διακρίσεως των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου

- 11 Πρέπει να υπομνηστεί προεισαγωγικά ότι ο ΚΥΚ προβλέπει στο άρθρο 5 τα εξής:

« 1. Οι θέσεις που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό κατατάσσονται, ανάλογα με τη φύση και το επίπεδο των καθηκόντων στα οποία αντιστοιχούν, σε τέσσερις κατηγορίες που ορίζονται κατά φθίνουσα ιεραρχική τάξη με τα γράμματα Α, Β, C και D.

(...)

2. Οι θέσεις μεταφραστών και διερμηνέων συγκροτούν το γλωσσικό κλάδο που ορίζεται από τα γράμματα LA και περιλαμβάνει έξι βαθμούς που εξομοιώνονται με τους βαθμούς 3 έως 8 της κατηγορίας A (...) »

Ωσαύτως, το άρθρο 45, παράγραφος 2, ορίζει ότι:

« Η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία μπορεί να γίνει μόνο μετά από διαγωνισμό. »

- 12 Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η μετάβαση από τον γλωσσικό κλάδο σε διοικητική θέση της κατηγορίας A μπορεί να γίνει μόνο με διαγωνισμό, ενόψει ιδίως του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (βλ. τις πιο πρόσφατες αποφάσεις της 21ης Οκτωβρίου 1986, 269/84 και 292/84, Fabbro και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2983, σκέψη 23, και της 9ης Ιουλίου 1987, 279/85, Misset κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 3187, σκέψη 13).

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 13 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κυρίως ότι ο ΚΥΚ, ιδίως δε το άρθρο 45, παράγραφος 2, ορθώς ερμηνευόμενο, δεν αποκλείει τη μετάβαση υπαλλήλου του γλωσσικού κλάδου σε διοικητική θέση της κατηγορίας A. Δεν αμφισβήτησε ούτε με τα γραπτά υπομνήματά της ούτε κατά τη συνεδρίαση ότι ο ισχυρισμός της είναι αντίθετος προς την προαναφερθείσα νομολογία του Δικαστηρίου, ισχυρίζεται όμως ότι η νομολογία αυτή πρέπει να ανατραπεί. Θεωρεί ότι ο κλάδος LA είναι μόνον ένα τμήμα της κατηγορίας A και ότι η κρίση του Δικαστηρίου στις προαναφερθείσες αποφάσεις αντίκειται στο γράμμα του άρθρου 5, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το οποίο καθιερώνει αποκλειστικά τέσσερις κατηγορίες υπαλλήλων A, B, C, D. Όλοι οι υπάλληλοι, επομένως δε και οι μεταφραστές, αποτελούν αναγκαστικά μέρος μιας από τις τέσσερις αυτές κατηγορίες. Τα μεταφραστικά καθήκοντα είναι εξ ορισμού καθήκοντα « A », ο δε νομοθέτης μπορούσε απόλυτα να παραλείψει να προσθέσει το γράμμα « A » στην έκφραση « γλωσσικός κλάδος », αφού δεν υφίσταται γλωσσικός κλάδος « B », « C » ή « D ».

- 14 Εξάλλου, η ερμηνεία που δέχθηκε το Δικαστήριο για τα άρθρα 45, παράγραφος 2, και 98, παράγραφος 2, του ΚΥΚ μπορεί να επιφέρει διπλή δυσμενή διάκριση των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου κατά το μέτρο που αφενός μεν είναι υποχρεωμένοι να επιτύχουν σε δεύτερο διαγωνισμό για να ανέλθουν στις θέσεις « εκτός κλάδου » της κατηγορίας Α, αφετέρου δε οι υπάλληλοι του επιστημονικού ή τεχνικού κλάδου μπορούν να μεταβούν χωρίς διαγωνισμό στην κατηγορία Α. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι διατάξεις του ΚΥΚ πρέπει να ερμηνευθούν εκ νέου από το Πρωτοδικείο τελεολογικά βάσει της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ υπαλλήλων. Εντούτοις, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε κατά τη συνεδρίαση ότι δεν μπορεί να προβάλει κανένα νέο στοιχείο που να επιτρέπει τη διάκριση της καταστάσεώς της από εκείνη των εμπλεκομένων υπαλλήλων στις αποφάσεις που εξέδωσε προηγουμένως το Δικαστήριο επί του ζητήματος αυτού.
- 15 Η καθής, μολονότι εκφράζει την κατανόησή της έναντι του στόχου που επιδιώκει η προσφεύγουσα, επικαλείται τις προαναφερθείσες αποφάσεις για να υπερασπιστεί, στο πεδίο του υφισταμένου θετού δικαίου, την απόφασή της περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τις κενές θέσεις της εν λόγω κατηγορίας Α. Θεωρεί ότι, έστω και αν ο ρητά δηλούμενος σκοπός της προσφεύγουσας είναι να ανατραπεί η νομολογία του Δικαστηρίου, δεν υφίστανται νέα στοιχεία δυνάμενα να δικαιολογήσουν την ανατροπή μιας ευρέως καθιερωμένης νομολογίας.
- Εκτίμηση του Πρωτοδικείου
- 16 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το Δικαστήριο έκρινε με την απόφασή του της 5ης Δεκεμβρίου 1974, 176/73, Van Belle κατά Συμβουλίου (Rec. 1974, σ. 1361, σκέψη 21), ότι το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ διατυπώνει έναν βασικό κανόνα, ο οποίος αντιστοιχεί στην κατάταξη των υπαλλήλων της δημοσίας κοινοτικής διοικήσεως σε διάφορες κατηγορίες που απαιτούν διακεκριμένα προσόντα.
- 17 Το Δικαστήριο τόνισε στην προαναφερθείσα απόφασή του της 21ης Οκτωβρίου 1986, Fabbro, ότι οι έννοιες της « κατηγορίας » και του « κλάδου » συνιστούν, στον ΚΥΚ, δύο χωριστές έννοιες που συνεπάγονται συγκεκριμένες έννομες συνέπειες. Ανέλυσε

λεπτομερώς τις διάφορες διατάξεις του ΚΥΚ που αφορούν τη σταδιοδρομία και τις υπηρεσιακές καταστάσεις του υπαλλήλου και συνεπέρανε ότι από τις διατάξεις αυτές προκύπτει σαφώς ότι αυτές ρυθμίζονται σε μια προοπτική συστηματικής διακρίσεως μεταξύ κατηγορίας και κλάδου. Ο ΚΥΚ συνέστησε κλάδους (γλωσσικό και επιστημονικό ή τεχνικό) για να συγκεντρωθούν εκεί οι υπάλληλοι που ασκούν ειδικά καθήκοντα τα οποία απαιτούν εξειδικευμένα προσόντα, ώστε να καταστεί δυνατή η χωριστή εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους έτσι που να λαμβάνονται υπόψη αυτές οι ιδιομορφίες. Η διάκριση μεταξύ κατηγορίας και κλάδου συναντάται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, από το οποίο προκύπτει ότι η μετάβαση από τον γλωσσικό κλάδο στην κατηγορία Α μπορεί να γίνει μόνο με διαγωνισμό. Η διάταξη αυτή δεν αφήνει καμιά διακριτική εξουσία στη διοίκηση να ενεργήσει κατ' άλλον τρόπο (σκέψεις 21 έως 24).

- 18 Το Δικαστήριο κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα στην προαναφερθείσα απόφαση του της 9ης Ιουλίου 1987, *Misset*, με την οποία έκρινε ότι τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες των υπαλλήλων Α διαφέρουν σε σχέση με αυτά των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου. Από αυτό το Δικαστήριο συνήγαγε ότι η ειδική ικανότητα των τελευταίων για την εκπλήρωση των καθηκόντων που ανήκουν σε θέσεις Α πρέπει κατόπιν αυτού να εκτιμάται, όπως έχει σήμερα ο ΚΥΚ, μέσω διαγωνισμών που διοργανώνονται ειδικά για την πλήρωση θέσεων Α (σκέψη 11). Εξάλλου, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι, ανεξάρτητα από το ιστορικό του, το άρθρο 45, παράγραφος 2, επαναλαμβάνει τη διάκριση μεταξύ κατηγορίας Α και κλάδου LA, υπό την έννοια ότι η μετάβαση από τον γλωσσικό κλάδο σε θέση της κατηγορίας Α συνεπάγεται κατ' ανάγκη την έξοδο από έναν ειδικό κλάδο και την ανάληψη καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που ανήκουν σε θέση της κατηγορίας Α, για την οποία απαιτούνται προσόντα διακρινόμενα από τη γλωσσική ειδικότητα. Από αυτά το Δικαστήριο συνεπέρανε ότι η μετάβαση από τον γλωσσικό κλάδο σε θέση Α δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο κατόπιν διαγωνισμού (σκέψη 13).
- 19 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει, ιδίως δε από την ιδιάζουσα φύση των καθηκόντων που ασκούν αντίστοιχα οι υπάλληλοι Α και LA, η οποία υπογραμμίστηκε από το Δικαστήριο στις προαναφερθείσες αποφάσεις του *Fabbro* και *Misset*, ότι η αδυναμία για έναν υπάλληλο του γλωσσικού κλάδου να μετατεθεί χωρίς διαγωνισμό σε θέση της κατηγορίας Α δεν αποτελεί δυσμενή διάκριση για τους υπαλλήλους του γλωσσικού κλάδου.

- 20 Όπως έχει σήμερα ο ΚΥΚ και ελλείπει νέων στοιχείων, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να δεχθεί διαφορετική λύση από εκείνη που έδωσε σαφώς το Δικαστήριο με τις προαναφερθείσες αποφάσεις του, οι οποίες τέμνουν ζητήματα αρχής και από τις οποίες η πιο πρόσφατη χρονολογείται μόλις από το 1987.
- 21 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως περί ψευδούς ερμηνείας του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και περί δυσμενούς διακρίσεως των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί αναρμοδιότητας του υπαλλήλου που απέρριψε την υποψηφιότητα της προσφεύγουσας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση της 17ης Αυγούστου 1990 που απέρριψε την υποψηφιότητά της για τις κενές θέσεις COM/1786/90 και COM/1890/90 είναι παράνομη διότι εκδόθηκε από αναρμόδια αρχή. Ο προϊστάμενος του τομέα « γενικός συντονισμός, πίνακας δυνάμεως προσωπικού και δημοσίευση των θέσεων » δεν ήταν αρμόδιος να απορρίψει την υποψηφιότητά της, αυτό δε ισχύει πολύ περισσότερο για τον αντικαταστάτη αυτού του προϊσταμένου τμήματος. Από την απόφαση 597 της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1989, προκύπτει ότι ένας προϊστάμενος τμήματος και κατά μείζονα λόγο ένας ενταταλμένος αυτού δεν διαθέτουν καμιά αρμοδιότητα επί του θέματος αυτού.
- 23 Η Επιτροπή ισχυρίζεται αφενός μεν ότι επρόκειτο μόνο για τη διαπίστωση του απαραδέκτου της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας, πράγμα που δεν απαιτούσε καμιά παρεμβολή της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, αφετέρου δε ότι ένας υπάλληλος δεν μπορεί να επικαλεστεί παρατυπία της διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως εκτός αν μπορεί να αποδείξει ότι, ελλείπει αυτής της παρατυπίας, θα μπορούσε να βρίσκεται σε πιο ευνοϊκή θέση. Όπως όμως εμφανίζεται σαφώς, η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη εγκύρως.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 24 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, όπως έχει ήδη επισημανθεί (βλ. πιο πάνω, σκέψη 10), ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον προς ακύρωση μιας απόφασεως για τυλική πλημμέλεια στην περίπτωση που η διοίκηση δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως και είναι υποχρεωμένη να ενεργήσει όπως έπραξε. Όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα απόφαση Fabbro, σκέψη 24, το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν αφήνει στα θεσμικά όργανα καμία διακριτική εξουσία για τη μετάβαση από τον γλωσσικό κλάδο σε διοικητική θέση της κατηγορίας Α πλην της οδού του διαγωνισμού.
- 25 Ο λόγος αυτός πρέπει επομένως να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να ερευνηθεί η βασιμότητά του, κατ' ακολουθία δε πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου αυτού κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Οκτωβρίου 1992.

García-Valdecasas

Schintgen

Bellamy

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas